Lieta Nr. C68537617
C-0706-19/8
ECLI:LV:RPPT:2019:1028.C68537617.14.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2019.gada 28.oktobrī

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa
tiesnese Iveta Risberga
ar tiesas sēdes sekretāri Laumu Olavu
piedaloties advokātei Intai Sikorai
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. A/ un /pers. B/ prasībā pret /pers. C/ un /pers. D/ par neatraidāmo mantinieku neatņemamās daļas nodalīšanu dāvinājuma līgumā un neatņemamās daļas izdošanu naudā.

Aprakstošā daļa

13.11.2017. /pers. A/ un /pers. B/ cēla tiesā prasību pret /pers. C/ un /pers. D/ par neatraidāmo mantinieku neatņemamās daļas nodalīšanu dāvinājuma līgumā un neatņemamās daļas izdošanu naudā, kurā tika lūgts nodrošināt prasību.

Prasības pieteikumā norādīts, ka saskaņā ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatu nodaļas nodalījuma ierakstu Nr.13934-49 prasītāju, tēvam /pers. E/ piederēja dzīvokļa īpašums Nr.49 un pie dzīvokļa īpašuma piederošās kopīpašuma 5930/577445 domājamās daļas /adrese/ k.2. Saskaņā ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatu nodaļas nodalījuma ierakstu Nr.10056 148 prasītāju, tēvam /pers. E/ piederēja arī 173/154031 domājamās daļas no nekustamā īpašuma /adrese A/, kas sastāvēja no garāža Nr.148. Minētos nekustamos īpašumus /pers. D/, pēc viņai izdotās Universālpilnvaras, 2017.gada 13.jūnijā (dienu pirms tēva nāves) uzdāvināja dēlam /pers. C/. Uz 2017.gada 13.jūnija dāvinājuma līguma noslēgšanas brīdi atbildētāja /pers. D/ zināja, ka prasītāju tēvam /pers. E/ bez viņas ir vēl trīs bērni, kuru neatraidāmo mantinieku neatņemamās daļas nodalīšanu dāvinājuma līgumā paredz spēkā esošā likumdošana. Nostiprinājuma lūgums 2017.gada 13.jūnija dāvinājuma līguma nostiprināšanai Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatu nodaļā sastādīts 2017.gada 14.jūnijā, bet dāvinājuma līgums nostiprināts zemesgrāmatā 2017.gada 20.jūnijā, t.i. 6 dienas pēc tēva nāves. 2017.gada 19.jūnijā Latvijas Republikas oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis" zvērināts notārs Anita Elksne publicējusi /pers. E/ mantošanas ziņu, norādot mantinieku pieteikšanās termiņu 2018.gada 13.jūniju. Prasītāja, /pers. A/ savu pieteikumu tēva /pers. E/ mantojuma lietā iesniegusi 2017.gada 23.augustā,bet līdzprasītājam / pers.A / Rīgas bāriņtiesa gatavo lēmumu par viņa iespēju pieņemt tēva /pers. E/ mantojumu.

Neskatoties uz to, ar 2017.gada 4.oktobra pirkuma līgumu atbildētāja /pers. C/ pilnvarotā persona, līdzatbildētāja /pers. D/, dzīvokļa īpašumu Nr.49 un pie dzīvokļa īpašuma piederošās kopīpašuma 5930/577445 domājamās daļas /adrese/ k.2 pārdeva /pers. G/ pārdošanas cena EUR 60 000,00. Pirkuma līgums reģistrēts Rīgas pilsētas zemesgrāmatu nodaļā 2017.gada 10.oktobrī (žurnāla Nr.300004447271), tādejādi būtiski aizskarot prasītāju neatraidāmo mantinieku tiesības. Bez tam, 2017.gada 4.oktobra pirkuma līgumā ir norādīts, ka pirkuma maksa no Darījuma konta AS "SEB banka" tiek pārskatīta uz pilnvarotās personas, līdzatbildētājas / pers.C / Darījuma konta līgumā norādīto bankas kontu.

Prasītāju tēvs /pers. E/ nomira 2017.gada 14.jūnijā. /pers. D/, /pers. I/, /pers. A/ un /pers. B/ ir bērni – likumiskie mantinieki, katra likumiskā mantinieka mantojamā daļa ir 1/4 domājamā daļa no atstātā mantojuma, bet katra neatraidāmā mantinieka neatņemamā daļa ir 1/8 domājamā daļa no atstātā mantojuma.

Prasītāji uzskata, ka 2017.gada 13.jūnija dāvinājuma līgums, kā arī 2017.gada 4.oktobra pirkuma līgums noslēgts ar mērķi apiet prasītāju, kā likumisko pirmās šķiras mantinieku (lejupējo) mantošanas tiesības.

Tā kā tēvam /pers. E/ piederošie nekustamie īpašumi tika uzdāvināti atbildētājam tādā apmērā, ka prasītājiem, dāvinātāja neatraidāmajiem mantiniekiem neatliek pat prasītāju neatņemamās daļas, tad prasītāji, tiesas ceļā prasa nodalīt prasītāju likumisko mantinieku neatņemamo daļu un izdot prasītāju neatraidāmo mantinieku neatņemamās daļas no nekustamiem īpašumiem, izdodot prasītājiem pienākušos neatņemamo daļu naudā.

2017.gada 4.oktobra pirkuma līgumā norādītā pirkuma maksa EUR 60000 par dzīvokļa īpašumu Nr.49 un pie dzīvokļa īpašuma piederošās kopīpašuma 5930/577445 domājamās daļas /adrese/ k.2. ir vērtējama kā samērīga atlīdzība par šo nekustamo īpašumu. Prasītāji uzskata, ka no šīs pārdošanas maksas ir nosakāma neatraidāmajiem mantiniekiem izdodamā daļa.

Ievērojot iepriekš norādīto un vadoties no Latvijas Republikas Civillikuma 1922., 404., 422., 423., 424., 425, 788.pantiem, prasītāji lūdz nodalīt prasītāju neatņemamo daļu 2017.gada 13.jūnija dāvinājuma līgumā, un izdot likumisko mantinieku neatraidāmo daļu kā kompensāciju naudā, kas nosakāma kā samērīga atlīdzība par nekustamo īpašumu daļu; izdot prasītājai, /pers. A/, neatraidāmā mantinieka neatņemamo daļu uz 1/8 domājamo daļu no nekustamajiem īpašumiem, kā kompensāciju naudā, kas nosakāma kā samērīga atlīdzība par nekustamo īpašumu daļu; izdot prasītājam, /pers. B/ neatraidāmā mantinieka neatņemamo daļu uz 1/8 domājamo daļu no nekustamajiem īpašumiem, kā kompensāciju naudā, kas nosakāma kā samērīga atlīdzība par nekustamo īpašumu daļu.

2017.gada 12.janvārī tiesā saņemti papildinājumi un precizējumi pie prasības pieteikuma, kuros norādīts, ka 2017.gada 4.oktobrī mantojuma masā ietilpstošo dzīvokļa īpašumu atbildētāji pārdevuši trešajai personai par pirkuma maksu EUR 60000. Šī pirkuma maksa, ievērojot spēkā esošo judikatūru, ir uzskatāma par samērīgu atlīdzību par šo pārdoto dzīvokļa īpašumu, tādēļ prasītāji, uzskata, ka no dzīvokļa īpašuma Nr./adrese/ k-2 pirkuma maksas neatraidāmajiem mantiniekiem ir nosakāma izdodamā daļa – katram 1/8 domājamā daļa jeb EUR 7500. Prasītāji lūdz arī tiesu neatraidāmajiem mantiniekiem, noteikt izdodamo daļu – katram 1/8 domājamo daļu no 173/154031 domājamām daļām no nekustamā īpašuma /adrese B/, nosakot dāvinājuma līguma cenu atbilstoši kadastrālajai vērtībai EUR 1107.

2018.gada 17.janvārī /pers. D/ iesniedza paskaidrojumus, kuros norādīts, ka prasību neatzīst. Atbildētāja ir /pers. E/ meita. /pers. E/ ir četri

bērni - atbildētāja, /pers. A/, /pers. B/ un /pers. I/.

2016.gada 16.novembrī tēvs izdeva atbildētājai pilnvaru, kas ierežistrēta zvērinātas notāres Ilzes Pilsētnieces aktu un apliecinājumu reģistrā ar Nr.6378.

2017.gada 13.jūnijā starp atbildētājas tēvu kā dāvinātāju un /pers. C/ kā apdāvināto noslēgts dāvinājuma līgums, saskaņā ar kuru nekustamie īpašumi uzdāvināti /pers. C/. Izpildot tēva norādījumus, dāvinājuma līgumu sava tēva vārdā noslēgusi atbildētāja, darbojoties uz iepriekš izdotās pilnvaras pamata.

2017.gada 14.jūnijā atbildētājas tēvs nomira. Zvērinātas notāres Anitas Elksnes lietvedībā ierosināta mantojuma lieta, reģ. Nr. 163303. Mantošanas iesniegumu mantojuma lietā iesnieguši visi četri /pers. E/ pirmās šķiras mantinieki - viņa bērni (/pers. D/, /pers. A/, /pers. B/ un /pers. I/).

Saskaņā ar zvērinātas notāres Anitas Elksnes sniegtajām ziņām, mantojuma lietas ietvaros pieprasītas ziņas no kredītiestādēm, saskaņā ar kurām naudas līdzekļi /pers. E/ piederošajos kredītiestāžu kontos sastāda EUR 231970,56.

/pers. D/ civillietā nepamatoti pieaicināta kā atbildētāja, prasītājiem nepastāv materiāltiesisks prasījums pret /pers. D/

Dāvinājuma līgumā Civillikuma 1922.panta izpratnē par dāvinātāju ir uzskatāms /pers. E/, savukārt par apdāvināto - /pers. C/. Neskatoties uz prasības pieteikuma lūgumu daļā ietverto prasījumu formulējumu, prasības, kas pamatota ar Civillikuma 1922.pantu, apmierināšanas gadījumā (atbildētāja prasību neatzīst) tiesa par labu katram no prasītājiem neatņemamās mantojuma daļas vērtību/neatņemamo daļu naudas izteiksmē piedzītu tieši no /pers. C/ kā apdāvinātā.

Tā kā no Civillikuma 1922.panta satura tieši un nepārprotami izriet, ka neatņemamās mantojuma daļas vērtību/neatņemamo daļu naudas izteiksmē var piedzīt tikai no apdāvinātā, prasība, kas pamatota ar Civillikuma 1922.pantu, pret /pers. D/ ir celta nepamatoti.

Atbildētājas tēvs nekustamos īpašumus vēlējās uzdāvināt savam mazdēlam, ar kuru viņam bija tuvas un sirsnīgas attiecības, un nevis nekustamos īpašumus aizdāvināt mazdēlam, lai apietu prasītāju mantošanas tiesības.

Civillikuma 423.panta izpratnē neatņemamās daļas tiesīgie ir visi četri lejupējie - visi četri mirušā /pers. E/ bērni (/pers. D/, /pers. A/, /pers. B/ un /pers. I/).

Saskaņā ar zvērinātas notāres Anitas Elksnes sniegtajām ziņām, mantošanas iesniegumu mantojuma lietā iesnieguši visi četri /pers. E/ pirmās šķiras mantinieki - viņa bērni (/pers. D/, /pers. A/, /pers. B/ un /pers. I/), līdz ar ko mantinieku skaits ir četri, par ko lietā nav strīda.

Kā uz to norādījuši prasītāji savā prasības pieteikumā, /pers. E/ piederējušā nekustamā īpašuma - dzīvokļa īpašuma Nr.49 - vērtība sastādījusi EUR 60 000,00, savukārt nekustamā īpašuma - garāžas Nr. 148 - vērtība sastādījusi EUR 1 107,00 (kadastrālā vērtība).

Vienlaikus, kā redzams no zvērinātas notāres Anitas Elksnes sniegtajām ziņām (kredītiestāžu izziņām): 1) saskaņā ar 2017.gada 27.jūnija AS "Citadele banka" izziņu /pers. E/ AS "Citadele banka" atvērtā konta atlikums sastāda EUR 50 561,65, atvērtā krājkonta atlikums sastāda EUR 3,34; 2) saskaņā ar 2017.gada 5.jūlija AS "Swedbank" izziņu /pers. E/ AS "Swedbank" atvērtā norēķinu konta atlikums sastāda EUR 9 510,55, atvērtā dinamiskā depozīta konta atlikums sastāda EUR 66 913,22; 3) saskaņā ar 2017.gada 7.jūlija AS "Meridian Trade Bank" izziņu /pers. E/ AS "Meridian Trade Bank" atvērtā norēķinu konta atlikums sastāda EUR 44 054,66; 4) saskaņā ar 2017.gada 11.jūlija AS "DNB banka" izziņu /pers. E/ AS "DNB banka" atvērtā norēķinu konta atlikums uz 2017.gada 10.jūlija beigām sastāda EUR 60 927,14.

Tādējādi naudas līdzekļi /pers. E/ piederošajos kredītiestāžu kontos kā līdz 2017.gada 13.jūnijam, tā arī pēc 2017.gada 13.jūnija sastādījuši EUR 231 970,56 (EUR 50 561,65 + EUR 3,34 + EUR 9 510,55 + EUR 66 913,22 + EUR 44 054,66 + EUR 60 927,14). Tādējādi / pers. E/ kopējā mantas vērtība nekustamo īpašumu dāvināšanas laikā (uz 2017.gada 13.jūniju) sastādījusi EUR 293 077,56 (EUR 60 000,00 + EUR 1 107,00 + EUR 231 970,56). Neatņemamās daļas tiesīgie jeb četri lejupējie, mantojot pēc likuma, būtu mantojuši katrs 1/4 daļu no mantojuma vērtības (EUR 293 077,56) jeb katrs EUR 73 269,39 (EUR 293 077,56/4) Savukārt saskaņā ar Civillikuma 425.panta noteikumiem katra no četru lejupējo neatņemamā daļa sastāda EUR 36 634,70 (1/2 no tās summas, kas būtu mantota pēc likuma, jeb EUR 73 269,39). Tādējādi katra no prasītājiem neatņemamā daļa sastāda EUR 36 634,70. Katrs no prasītājiem, mantojot pēc likuma, mantos EUR 57 992,64.

Tādējādi četri lejupējie (tai skaitā, prasītāji), mantojot pēc likuma, mantos katrs 1/4 daļu no mantojuma vērtības (EUR 231 970,56) jeb katrs EUR 57 992,64 (EUR 231 970,56/4).

Dāvinājums nav izdarīts tādā apmērā, ka dāvinātāja neatņemamās daļas tiesīgajiem neatliek pat viņu neatņemamās daļas.

Tā kā prasītājiem - dāvinātāja neatņemamās daļas tiesīgajiem, saņemot mantojumu (katrs no prasītājiem, mantojot pēc likuma, mantos EUR 57 992,64), atliks viņu neatņemamās daļas (katra no prasītājiem neatņemamā daļa sastāda EUR 36 634,70), jo EUR 57 992,64 ir vairāk par EUR 36 634,70, secināms, ka prasītāji Civillikuma 1922.panta izpratnē nevar prasīt no apdāvinātā /pers. C/, lai pēdējais prasītājiem izdod viņu neatņemamās daļas.

Ievērojot minēto, un proti, apstākli, ka dāvinājums nav izdarīts tādā apmērā, ka dāvinātāja neatņemamās daļas tiesīgajiem neatliek pat viņu neatņemamās daļas, prasība ir noraidāma.

Ievērojot iepriekš minēto un pamatojoties uz Civillikuma 1.pantu, 1922.panta otro daļu, lūdz noraidīt prasību par neatraidāmo mantinieku neatņemamās daļas nodalīšanu dāvinājuma līgumā un neatņemamās daļas izdošanu naudā.

2018.gada 17.janvārī saņemti atbildētāja /pers. C/ paskaidrojumi, kuros norādīts, ka prasību neatzīst.

Atbildētāja rīcībā ir ziņas par to, ka saskaņā ar zvērinātas notāres Anitas Elksnes sniegtajām ziņām, mantošanas iesniegumu mantojuma lietā iesnieguši visi četri /pers. E/ pirmās šķiras mantinieki - viņa bērni (/pers. D/, /pers. A/, /pers. B/ un /pers. I/).

Naudas līdzekļi /pers. E/ piederošajos kredītiestāžu kontos kā līdz 2017.gada 13.jūnijam, tā arī pēc 2017.gada 13.jūnija sastādījuši EUR 231970,56 (EUR 50 561,65 + EUR 3,34 + EUR 9 510,55 + EUR 66 913,22 + EUR 44 054,66 + EUR 60 927,14).

Tādējādi / pers. E/ kopējā mantas vērtība nekustamo īpašumu dāvināšanas laikā (uz 2017.gada 13.jūniju) sastādījusi EUR 293 077,56 (EUR 60 000,00 + EUR 1 107,00 + EUR 231 970,56).

Neatņemamās daļas tiesīgie jeb četri lejupējie, mantojot pēc likuma, būtu mantojuši katrs 1/4 daļu no mantojuma vērtības (EUR 293 077,56) jeb katrs EUR 73 269,39 (EUR 293 077,56/4) Savukārt saskaņā ar Civillikuma 425.panta noteikumiem katra no četru lejupējo neatņemamā daļa sastāda EUR 36 634,70 (1/2 no tās summas, kas būtu mantota pēc likuma, jeb EUR 73 269,39).

Tādējādi katra no prasītājiem neatņemamā daļa sastāda EUR 36 634,70.

Katrs no prasītājiem, mantojot pēc likuma, mantos EUR 57 992,64

Tādējādi četri lejupējie (tai skaitā, prasītāji), mantojot pēc likuma, mantos katrs 1/4 daļu no mantojuma vērtības (EUR 231 970,56) jeb katrs EUR 57 992,64 (EUR 231970,56/4).

Dāvinājums nav izdarīts tādā apmērā, ka dāvinātāja neatņemamas daļas tiesīgajiem neatliek pat viņu neatņemamās daļas.

Tā kā prasītājiem - dāvinātāja neatņemamās daļas tiesīgajiem, saņemot mantojumu (katrs no prasītājiem, mantojot pēc likuma, mantos EUR 57 992,64), atliks viņu neatņemamās daļas (katra no prasītājiem neatņemamā daļa sastāda EUR 36 634,70), jo EUR 57 992,64 ir vairāk par EUR 36 634,70, secināms, ka prasītāji Civillikuma 1922.panta izpratnē nevar prasīt no apdāvinātā /pers. C/, lai atbildētājs prasītājiem izdod viņu neatņemamās daļas.

Prasītāju pārstāve advokāte Inta Sikora tiesas sēdē uzturēja prasību uz prasības pieteikumā norādītā pamata.

Atbildētāju pārstāve /pers. L/ tiesas sēdē prasību neatzina, pamatojoties uz 15.01.2018. rakstveida paskaidrojumos izklāstītajiem argumentiem un apsvērumiem.

Motīvu daļa

Uzklausot prasītāju pārstāves un atbildētāju pārstāves paskaidrojumus, pārbaudot lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir noraidāma.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektajā daļā ir noteikts, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Lietā nav strīda, ka /pers. E/ piederēja dzīvokļa īpašums Nr.49 un pie dzīvokļa īpašuma piederošās kopīpašuma 5930/577445 domājamās daļas /adrese/ k.2, 173/154031 domājamās daļas no nekustamā īpašuma /adrese A/, kas sastāvēja no garāžas Nr.148.

Lietā nav strīda, ka 13.06.2017. /pers. E/, kā dāvinātājs, kuru uz pilnvaras pamata pārstāvēja /pers. D/, un /pers. C/, kā apdāvinātais, noslēdza dāvinājuma līgumu. No dāvinājuma līguma 1.1. punkta redzams, ka dāvinātājs uzdāvināja apdāvinātajam nekustamos īpašumus: dzīvokļa īpašuma Nr./adrese/, Rīgā, kadastra Nr./numurs A/, un 5930/577445 pie dzīvokļa īpašuma piederošajām domājamām daļām no daudzdzīvokļu mājas un zemes gabala, garāžu Nr./adrese/, kadastra Nr./numurs B/, un kopīpašuma domājamām daļām no būvēm.

No miršanas apliecības Nr.LVMA138380 redzams, ka 14.06.2017. /pers. E/ miris.

No dāvinājuma līguma 1.2. redzams, ka nekustamā īpašuma /adrese C/, kadastrālā vērtība ir 1107 EUR. Savukārt no 04.10.2017. pirkuma līguma redzams, ka /pers. C/ pārdeva /pers. G/ nekustamo īpašumu /adrese D/, Rīgā, kadastra Nr./numurs A/, par 60000 EUR. Tādejādi kopējā /pers. C/ uzdāvināto īpašumu vērtība ir 61107 EUR.

Saskaņā ar Civillikuma 424.pantu pirmo daļu neatņemamo mantojuma daļu noteic pēc tā mantinieku skaita, kāds palicis testatora nāves dienā, ieskaitot pārdzīvojušo laulāto un ar testamentu atstumtos mantiniekus, bet neskaitot līdzi atteikušos mantotāju.

Saskaņā ar Civillikuma 425.panta pirmo daļu neatņemamā daļa ir puse no tās mantojuma daļas vērtības, kādu neatņemamās daļas tiesīgais manto pēc likuma. Šo daļu noteic pēc tā mantas sastāva un vērtības, kāds bijis testatora nāves dienā.

Atbilstoši Civillikuma 423.pantam, neatņemamās daļas tiesīgie ir laulātais un lejupējie, bet, ja nav lejupējo, kas pārdzīvojuši mantojuma atstājēju, tad laulātais un tuvākās pakāpes augšupējie.

Tiesa atzīst, ka Civillikuma 423.panta izpratnē neatņemamās daļas tiesīgie ir četri lejupējie - /pers. E/ bērni: /pers. D/, /pers. A/, /pers. B/ un /pers. I/.

No 15.01.2018. zvērinātas notāres Anitas Elksnes izziņas Nr.41 redzams, ka zvērinātas notāres lietvedībā atrodas /pers. E/ mantojuma lieta, līdz izziņas sagatavošanas brīdim mantošanas iesniegumu mantojuma lietā ir iesniegušas meitas /pers. D/, /pers. I/, /pers. A/ un dēls /pers. B/. No izziņas arī redzams, ka uz / pers. E/vārda kredītiestādēs ir atvērti konti, kuros ir naudas līdzekļi 231970,56 EUR apmērā.

Lietā nav strīda, ka /pers. E/ kopējā mantas vērtība 2017.gada 13.jūnijā sastādīja EUR 293 077,56 (EUR 60 000,00 + EUR 1 107,00 + EUR 231 970,56).

Neatņemamās daļas tiesīgie jeb četri lejupējie, mantojot pēc likuma, būtu mantojuši katrs ¼ daļu no mantojuma vērtības jeb katrs 73 269,39 EUR (293 077,56 EUR /4). Savukārt katra no četru lejupējo neatņemamā daļa ir 36 634,70 EUR.

Katrs no prasītājiem, mantojot pēc likuma, mantos EUR 57 992,64(231970,56 EUR /4).

Kā jau norādīts, kā redzams no zvērinātas notāres Anitas Elksnes sniegtajām ziņām, naudas līdzekļi /pers. E/ piederošajos kredītiestāžu kontos sastāda EUR 231970,56. neatraidāmā mantinieka neatņemamā daļa no uzdāvinātajiem īpašumiem ir 7638,37 EUR.

Tādējādi četri lejupējie, mantojot pēc likuma, mantos katrs 1/4 daļu no mantojuma vērtības (EUR 231 970,56), jeb katrs EUR 57 992,64.

Tiesa secina, ka prasītājiem, saņemot mantojumu 57992,64 EUR, atliks viņu neatņemamās daļas 36634,70 EUR, tādējādi dāvinājums nav izdarīts tādā apmērā, ka dāvinātāja neatņemamās daļas tiesīgajiem neatliek pat viņu neatņemamās daļas – prasītāji Civillikuma 1922.panta izpratnē nevar prasīt no apdāvinātā /pers. C/, lai atbildētājs prasītājiem izdod viņu neatņemamās daļas.

Saskaņā ar Civillikuma 1922.panta pirmo daļu ja dāvinājums izdarīts tādā apmērā, ka dāvinātāja neatņemamās daļas tiesīgajiem neatliek pat viņu neatņemamās, tad viņi var prasīt no apdāvinātā, lai izdod viņiem šīs daļas. Aprēķinot neatņemamo daļu, jāņem par pamatu dāvinātāja mantas stāvoklis dāvināšanas laikā. Bet ja šī manta vēlāk pavairojusies, tad jāievēro tiklab šis pavairojums, kā arī tas, kas neatņemamās daļas tiesīgajam novēlēts rīkojumā nāves gadījumam.

Civillikuma 1922.panta izpratnē par dāvinātāju ir uzskatāms /pers. E/, par apdāvināto – /pers. C/, neatņemamo daļu naudas izteiksmē var piedzīt tikai no apdāvinātā tādējādi tiesa piekrīt atbildētāju viedoklim, ka pret /pers. D/ prasība ir celta nepamatoti.

Tiesa uzskata, ka /pers. A/ un /pers. B/ prasību pret /pers. C/ un /pers. D/ par neatraidāmo mantinieku neatņemamās daļas nodalīšanu dāvinājuma līgumā un neatņemamās daļas izdošanu naudā ir noraidāma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 190., 193.pantu tiesa

nosprieda

noraidīt /pers. A/ un /pers. B/ prasību pret /pers. C/ un /pers. D/ par neatraidāmo mantinieku neatņemamās daļas nodalīšanu dāvinājuma līgumā un neatņemamās daļas izdošanu naudā.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20(divdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Pilns spriedums sastādīts 28.10.2019.

Tiesnese I.Risberga